

verbalisme m. Propensió a donar més importància a les paraules que als conceptes

verbalista m. i f. Pertanyent o relatiu al verbalisme

verbalitzar v. tr. Convertir en un verb

o de d'aquesta família

verbejar v. intr. Anar de verbs; parlar

derivat directament
per una forma verbal.
verbal.

verbalment adv. de paraula,
de viva veu

verberàcies f. pl. família de (~~MA~~)
tubíflores, amb quatre estams, rarament
dos, quatre òvuls i fruit més
o menys carno. | Sing. Un individu

verberació f. Acció de verberar;
l'efecte

verberar v. tr. Percudir, l'airar,
batre, etc
qua, el vent, etc